

Agenda ONU 2030 pentru dezvoltare durabilă - Consultare publică referitoare la revizuirea Consensului european privind dezvoltarea

Câmpurile marcate cu * sunt obligatorii.

(1) Introducere

Anul 2015 a reprezentat o etapă strategică pentru guvernanța globală, eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă. El a marcat termenul Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului ale ONU și un moment de reflecție cu privire la progresele realizate până în prezent și la provocările viitoare în abordarea aspectelor încă nefinalizate. De asemenea, în cursul anului 2015, au avut loc o serie de conferințe și reuniuni internaționale la nivel înalt ([Cadrul de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre 2015-2030](#), [Agenda de acțiune de la Addis Abeba](#), [Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă](#) și [acordul de la Paris](#) cu ocazia COP 21 în cadrul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice), care au redefinit, în ansamblu, modul în care, timp de mai mulți ani, comunitatea internațională, inclusiv UE, va depune eforturi pentru a se ajunge la o dezvoltare durabilă și la eradicarea sărăciei.

Este important de menționat că, spre deosebire de Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, Agenda 2030, cu cele șaptesprezece obiective de dezvoltare durabilă ale sale, reprezintă un program universal care se aplică tuturor țărilor. Agenda reflectă o serie de valori și interese europene fundamentale și oferă un cadru internațional pentru abordarea provocărilor globale, cum ar fi schimbările climatice. Răspunsul UE la Agenda 2030 avansează în mai multe moduri:

- În primul rând, ca parte a eforturilor UE de a pune în aplicare Agenda 2030, [Programul de lucru al Comisiei pentru anul 2016](#) anunță o inițiativă privind pașii următori pentru un viitor durabil în Europa, care va explica modul în care UE contribuie la atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă și va descrie aspectele interne și cele externe ale politicilor UE care contribuie la punerea în aplicare a obiectivelor de dezvoltare durabilă.
- În al doilea rând, Înalțul Reprezentant va prezenta [Strategia globală a UE pentru politica externă și de securitate](#), care se așteaptă să orienteze diferitele politici externe ale UE care contribuie la o viziune globală a unei lumi mai stabile, mai prospere și mai sigure. Aceasta ar trebui să stabilească orientarea strategică pentru întreaga gamă a acțiunii externe a UE și, ca atare, va ghida punerea în aplicare de către UE a Agendei 2030 la nivelul acțiunii externe.
- În al treilea rând, UE își va revizui politica de cooperare pentru dezvoltare. Principalele documente politice existente (inclusiv [Consensul european privind dezvoltarea din 2005](#) și [Agenda schimbării din 2011](#)) se bazează, în prezent, pe Obiectivele de dezvoltare ale mileniului și trebuie să se adapteze pentru a încorpora Agenda 2030. Dată fiind relevanța sa directă pentru relațiile globale ale UE cu țările în curs de dezvoltare, această evaluare va fi realizată în deplină concordanță cu lucrările în curs privind viitorul parteneriatului dintre UE și membrii grupului statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific, pe baza unui cadru post-[Cotonou](#).

Punctele de vedere exprimate în cadrul prezentei consultări vor fi folosite pentru a se defini calea de urmat cu privire la inițiativele de mai sus și, în special, cu privire la revizuirea Consensului european privind dezvoltarea și alte aspecte externe legate de punerea în aplicare a Agendei 2030.

Consultarea ar urma să permită colectarea opiniilor dumneavoastră cu privire la **modul în care politica de dezvoltare, în cadrul acțiunii externe a UE, astfel cum este prevăzută de Tratatul de la Lisabona**, ar trebui să răspundă ansamblului de conferințe și reuniuni la nivel înalt de referință din 2015, precum și schimbărilor rapide care au loc în lume.

Răspunsurile pot include opinii care se pot aplica fie doar instituțiilor UE, fie atât UE, cât și statelor membre ale acesteia, de aceea ar fi util să clarificați acest aspect în răspunsul dumneavoastră. Această consultare publică se va derula timp de 12 săptămâni, începând cu 30 mai 2016 până la 21 august 2016. Un rezumat și o analiză a tuturor contribuțiilor la consultare vor fi publicate până în noiembrie 2016, urmând ca toate contribuțiile individuale să fie, de asemenea, puse la dispoziție pe site-ul internet dedicat consultării (cu excepția cazului în care respondentul solicită să nu îi fie publicată contribuția).

(2) Informații cu privire la respondenți

- * 2.1 Contribuțiile primite pot fi publicate pe site-ul Comisiei, cu menționarea identității respondentului. Vă rugăm să vă exprimați preferința cu privire la publicarea contribuției dumneavoastră.

Vă rugăm să rețineți că, indiferent de opțiunea aleasă, contribuția dumneavoastră poate face obiectul unei cereri de acces la documente în temeiul [Regulamentului nr. 1049/2001](#) privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. În astfel de cazuri, cererea va fi evaluată pe baza condițiilor prevăzute în regulament și în conformitate cu [normele aplicabile privind protecția datelor](#).

- ☒ Contribuția mea poate fi publicată sub numele indicat; declar că conținutul acesteia nu este supus niciunei restricții privind drepturile de autor care să împiedice publicarea
- ☐ Contribuția mea poate fi publicată, însă doresc să îmi păstrez anonimul; declar că conținutul acesteia nu este supus niciunei restricții privind drepturile de autor care să împiedice publicarea
- ☐ Nu sunt de acord cu publicarea contribuției mele sub nicio formă

- * 2.2 Sunteți înregistrat în registrul de transparență al UE?

Notă: Organizațiile, rețelele, platformele sau persoanele care desfășoară activități independente angajate în activități care vizează influențarea procesului decizional al UE ar trebui să se înscrie în registrul de transparență. În analiza răspunsurilor la consultare, contribuțiile de la respondenții care optează să nu se înregistreze vor fi tratate drept contribuții individuale (cu excepția cazului în care respondenții sunt recunoscuți ca părți interesate reprezentative prin dispozițiile din tratat, dialogul social european, articolele 154-155 din TFUE).

- ☐ Da
- ☒ Nu

- * 2.3 Nume (entitate sau persoană fizică în nume propriu)

Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova

- 2.5 Ce tip de parte interesată sunteți?

- ☐ Instituție guvernamentală/Administrație publică
- ☐ Universitate/Organizație academică
- ☒ Societatea civilă (inclusiv organizații neguvernamentale, organizații specializate în politici, grupuri de reflecție)
- ☐ Organizație internațională
- ☐ Sector privat sau întreprindere privată
- ☐ Cetățean/persoană fizică
- ☐ Altceva

2.6 Vă rugăm să precizați

Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova

* 2.7 Care este locul dumneavoastră de reședință (dacă răspundeți ca persoană fizică) sau în care se află sediul organizației dumneavoastră (dacă răspundeți în numele unei organizații)?

- ☐ În unul din cele 28 de state membre ale UE
- ☒ Altul

2.8 Vă rugăm să precizați

Republica Moldova

(3) Context: de ce este necesară o schimbare

UE și statele sale membre sunt decise să pună în aplicare Agenda 2030 prin intermediul acțiunilor interne și externe, precum și să contribuie la punerea în aplicare cu succes a Acordului de la Paris privind schimbările climatice, având în vedere puternicele interconexiuni existente. În acest context, politicile noastre ar trebui să țină seama de condițiile și tendințele globale în schimbare, pentru a garanta că acestea sunt în continuare adaptate scopului urmărit de-a lungul întregii perioade până în 2030.

Peisajul global s-a schimbat în mod semnificativ față de momentul adoptării Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului. Deși s-au realizat multe lucruri, mai mult de un miliard de persoane reușind să iasă din sărăcia extremă din 1990 până în prezent, rămân de rezolvat provocări semnificative și, totodată, apar altele noi. La nivel mondial, peste 800 de milioane de oameni încă trăiesc cu mai puțin de 1,25 USD pe zi. Lumea se confruntă cu conflicte și tensiuni în materie de securitate multiple, cu crize complexe de natură umanitară și în materie de sănătate globală, cu deteriorarea situației drepturilor omului, degradarea mediului, penuria de resurse, urbanizarea și migrația. Fluxurile migratorii din întreaga lume vor continua să aibă un impact important și reprezintă atât un risc, cât și o oportunitate. UE trebuie să abordeze provocări globale la adresa securității, între care combaterea cauzelor profunde ale conflictelor și ale instabilității și combaterea extremismului violent. Schimbările climatice pot continua să amplifice problemele și pot submina grav progresul. Între schimbările importante se numără tendințele demografice, o nouă distribuție a bogăției și a puterii între țări și în interiorul acestora, globalizarea continuă a economiilor și a lanțurilor valorii, geografia în evoluție a sărăciei și creșterea numărului de actori implicați în dezvoltare. Previziunile sugerează, de asemenea, că ne așteaptă în continuare provocări importante (de exemplu, urbanizarea continuă fără precedent și alte provocări demografice, inclusiv îmbătrânirea populației pentru anumite societăți și potențialul dividend demografic pentru altele). Se va acorda o atenție permanentă menținerii unei vecinătăți democratice, stabile și prospere. Revizuirea politicii de dezvoltare a UE trebuie să țină seama de aceste tendințe (inclusiv să le anticipeze pe acelea care vor deține o poziție centrală în viitor), menținând în același timp accentul fundamental pe eradicarea sărăciei și finalizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului.

În fine, consensul european trebuie, de asemenea, să se adapteze Tratatului de la Lisabona, care prevede ca toate politicile de acțiune externă să se înscrie în cadrul principiilor și să urmărească obiectivele prevăzute la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Este esențială, în special, coerența dintre diferitele componente ale acțiunii externe a UE, precum și între politicile externe și interne.

UE va trebui să răspundă acestor noi provocări la nivel mondial, dintre care multe necesită acțiuni politice coordonate la nivel național, regional și global. Agenda 2030 oferă un cadru care poate să ne ghideze în acest demers.

3.1 Există o serie de tendințe globale esențiale (de exemplu, schimbări ale geografiei și amploarea sărăciei, provocările legate de schimbările climatice, politice, economice, sociale, demografice, de securitate, de mediu sau tehnologice) care vor influența viitorul dezvoltării și punerea în aplicare a Agendei 2030. Care dintre acestea considerați că este cea mai importantă?

Indiscutabil că toate cele 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă conținute în Agenda 2030 sunt relevante pentru comunitatea globală, inclusiv pentru Republica Moldova.

Cei patru piloni ai Agendei privind Munca Decentă a OIM și a Programului de Țară privind Munca Decentă 2016–2020: promovarea locurilor de muncă și a întreprinderilor, garantarea drepturilor la locul de muncă, extinderea protecției sociale și promovarea dialogului social sunt cruciali pentru Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova, care este conștientă de faptul că anume ei vor contribui la avansarea întregii agende de dezvoltare durabilă.

Munca decentă pentru toți și dialogul social eficient vor servi drept premise pentru construirea și menținerea păcii sociale, facilitând tranziția spre o economie durabilă.

3.2 Cum ar trebui politicile UE, în particular, politica de dezvoltare, să exploateze mai bine oportunitățile și să reducă la minimum aspectele negative ale tendinței pe care ați identificat-o la întrebarea precedentă?

Politica revizuită de dezvoltare a UE va trebui să susțină creșterea economică durabilă și favorabilă incluziunii, prin încurajarea creării parteneriatelor, efectuarea schimbului de experiențe între state, pentru a evita dublarea acțiunilor și a eforturilor și nu în ultimul rând să încurajeze prin diferite programe sau acțiuni finanțarea anumitor activități, cât și a întreprinderilor mici și mijlocii care vor conduce la crearea locurilor de muncă.

(4) Prioritățile pentru acțiunile noastre viitoare: ce trebuie să facem

Punerea în aplicare a Agendei 2030 va necesita eforturi susținute din partea UE pentru a promova o lume mai dreaptă, inclusiv un accent puternic pe necesitatea de a aborda egalitatea dintre femei și bărbați și emanciparea femeilor. Va trebui pus un accent special pe pace, incluziune, egalitate și bună guvernare, inclusiv democrație, responsabilitate, statul de drept, drepturile omului și nediscriminare. Agenda 2030 prevede, de asemenea, recunoașterea strânsei interconectări dintre sărăcie, problemele sociale, transformarea economică, schimbările climatice și problemele de mediu.

Pentru a realiza eradicarea sărăciei, politica de dezvoltare a UE va trebui să țină seama de tendințele demografice și de mediu majore, inclusiv de provocările legate de schimbările climatice, și să își concentreze eforturile asupra țărilor cel mai puțin dezvoltate și a statelor fragile. UE va trebui, de asemenea, să își consolideze abordarea în cazurile de fragilitate și conflict, promovând reziliența și securitatea (având în vedere faptul că se anticipează că o proporție din ce în ce mai mare din populația săracă din lume va trăi în state fragile și afectate de conflicte), să protejeze bunurile publice mondiale și să mențină baza noastră de resurse ca o precondiție a creșterii durabile. Pacea și securitatea, inclusiv reforma sectorului de securitate, precum și riscurile și oportunitățile legate de fluxurile migratorii, vor trebui să fie abordate și prin intermediul politicii noastre de dezvoltare. Combaterea inegalităților sociale și economice (atât în interiorul, cât și între țări) este un element crucial al Agendei 2030, la fel ca și abordarea degradării mediului și a schimbărilor climatice. Crearea de locuri de muncă va reprezenta o provocare importantă în care sectorul privat trebuie să joace un rol activ. Finalizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului necesită identificarea și ajutorarea acelor oameni din întreaga lume care încă nu beneficiază de progresele realizate, pentru a se asigura că nimeni nu este lăsat deoparte.

Pentru a obține rezultate durabile, politica de dezvoltare a UE va trebui să încurajeze transformarea și să promoveze o creștere economică durabilă și favorabilă incluziunii. Factorii de creștere durabilă și favorabilă incluziunii, cum ar fi dezvoltarea umană, energia din surse regenerabile, agricultura și pescuitul durabile, oceane sănătoase și reziliente, ar trebui să reprezinte o parte importantă a eforturilor noastre de a pune în aplicare noua agendă, la fel ca și eforturile care vizează combaterea foametei și a subnutriției. Punerea în aplicare a Agendei 2030 va necesita o abordare integrată și multidimensională a dezvoltării umane. Punerea în aplicare va necesita, de asemenea, abordarea vectorilor schimbării, precum dezvoltarea urbană durabilă și utilizările pertinente ale tehnologiei informației și comunicațiilor. Politica noastră de dezvoltare trebuie să se implice și să identifice noi modalități de a stabili parteneriate cu mediul de afaceri pentru a realiza o creștere durabilă și favorabilă incluziunii, industrializarea și inovarea. Punerea în aplicare a Agendei 2030 va necesita, de asemenea, cooperarea cu țările și regiunile partenere în domeniul științei, tehnologiei și inovării. În toate aspectele care țin de acțiunea sa externă, UE va trebui să se asigure că abordările sale, inclusiv cooperarea pentru dezvoltare, sunt propice atingerii obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Agendei 2030. Totodată, UE va trebui să își intensifice eforturile de promovare a coerenței dintre politicile și acțiunile sale interne și externe.

4.1 Cum poate UE aborda mai bine legăturile dintre atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă, Acordul de la Paris privind schimbările climatice și abordarea altor provocări mondiale în materie de dezvoltare durabilă?

4.2 Cum ar trebui să consolideze UE integrarea echilibrată a dimensiunilor economică, socială și de mediu ale dezvoltării durabile în politicile sale interne și externe, și în special în ceea ce privește politica de dezvoltare?

4.3 Care sunt principalele schimbări care ați dori să fie efectuate în cadrul politicii de dezvoltare a UE?

4.4 În ce domenii subliniate mai sus v-ați aștepta să vedeți o mai mare coerență între politica de dezvoltare și alte domenii ale acțiunii externe a UE în punerea în aplicare a agendei Europa 2030?

Pacea socială poate fi atinsă prin intermediul dialogului social. Parteneri sociali puternici înseamnă participare efectivă a acestora în procesele social economice naționale și nu în ultimul rând angajament conștientizat privind provocările, riscurile și oportunitățile reieșite din dezvoltare durabilă.

Promovarea creșterii economice susținute și muncă decentă pentru toți interconectată cu promovarea consolidării capacităților partenerilor sociali ar putea spori coerența acțiunilor în Agenda Europa 2030.

4.5 În ce domenii are UE cea mai mare valoare adăugată în calitate de partener de dezvoltare (de exemplu, ce aspecte ale politicii sale de dezvoltare, ale dialogului sau ale modalităților de punere în aplicare sau în ce categorie de țări)?

4.6 Cum poate UE să își definească mai precis politica de dezvoltare astfel încât să abordeze mai bine inegalitățile – inclusiv inegalitatea de gen – în contextul punerii în aplicare a Agendei 2030?

4.7 Cum poate politica de dezvoltare a UE să contribuie mai mult la securitatea populației? Cum poate politica de dezvoltare a UE să contribuie la abordarea cauzelor profunde ale conflictelor și fragilității și la securitatea și reziliența în toate țările în care acționăm?

4.8 Cum poate un Consens pentru dezvoltare revizuit să valorifice mai bine oportunitățile oferite de migrație, să reducă la minimum efectele negative ale migrației neregulate asupra punerii în aplicare a Agendei 2030 și să abordeze mai bine cauzele profunde ale migrației neregulate și ale strămutării forțate?

(5) Mijloace de punere în aplicare: cum vom reuși?

Principiul universalității care stă la baza Agendei 2030 va necesita o abordare diferențiată a relațiilor cu țările aflate la toate nivelurile de dezvoltare. Asistența oficială pentru dezvoltare va continua să joace un rol important în cadrul mixului de finanțare totală pentru țările care au cea mai mare nevoie (în special țările cel mai puțin dezvoltate). UE și statele sale membre ar trebui să continue să înregistreze progrese în ceea ce privește îndeplinirea angajamentelor lor. Cu toate acestea, în toate țările, cooperarea pentru dezvoltare trebuie să țină cont de alte surse de finanțare, inclusiv prin mobilizarea altor surse (altele decât asistența oficială pentru dezvoltare) de finanțare pentru eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă. Punerea în aplicare a Agendei 2030 înseamnă că activitatea noastră prin care ajutăm țările să își mobilizeze resursele proprii (mobilizarea resurselor naționale), ajutorul pentru comerț, finanțarea mixtă* și parteneriatele cu sectorul privat ar trebui să fie domeniile prioritare de interes. Agenda de acțiune de la Addis Abeba, ca parte integrantă a Agendei 2030, oferă un cadru pentru eforturile noastre, inclusiv de sprijinire a unui mediu politic adecvat, propice dezvoltării durabile în țările noastre partenere. Punerea în aplicare a Agendei 2030 și a Acordului de la Paris privind schimbările climatice din cadrul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice ar trebui să se coordoneze îndeaproape, având în vedere puternicele interconexiuni existente. Cooperarea cu țările cu venituri medii, în special țările cu economii emergente, va fi importantă pentru punerea în aplicare a Agendei 2030, având în vedere rolul pe care acestea îl pot juca în promovarea bunurilor publice globale, ceea ce pot realiza în țările lor respective în materie de eradicare a sărăciei și dezvoltare durabilă, exemplul pe care îl pot da în regiunile lor, precum și rolul lor în procesele regionale. În acest context parteneriatele diferențiate pot juca un rol important (de exemplu, diferite forme de investiții politice, economice și financiare, precum și cooperarea în domeniul științei, tehnologiei și inovării). O atenție deosebită ar trebui acordată țărilor cel mai puțin dezvoltate, care ar trebui vizate în special, astfel cum a confirmat Agenda de acțiune de la Addis Abeba.

Punerea în aplicare de către UE a Agendei 2030 oferă o ocazie de a spori coerența dintre diferitele domenii ale acțiunii externe a UE și dintre acestea și celelalte politici ale UE (astfel cum se prevede în Tratatul de la Lisabona și în [Abordarea globală a UE în materie de conflicte și crize externe](#)). UE va continua să urmărească [coerența politicilor în serviciul dezvoltării](#) ca o contribuție esențială la efortul colectiv în direcția unei coerențe mai ample a politicilor în favoarea dezvoltării durabile. În ceea ce privește acțiunea sa externă, UE trebuie să reflecteze asupra modului în care poate folosi toate politicile, mecanismele, instrumentele pe care le are la dispoziție în mod coerent, în conformitate cu caracterul integrat al Agendei 2030.

* Combinarea subvențiilor UE cu împrumuturi sau capitaluri proprii provenite de la alți finanțatori din sectorul public și privat în vederea mobilizării de resurse suplimentare.

5.1 Cum pot politicile UE și politica de dezvoltare a UE, în special, contribui la mobilizarea și maximizarea impactului varietății tot mai mari a finanțării pentru dezvoltarea durabilă, inclusiv, în special, cea din partea sectorului privat?

5.2 Dată fiind disponibilitatea în creștere a altor surse de finanțare și ținând seama de angajamentele UE în materie de asistență oficială pentru dezvoltare [de exemplu, [Concluziile Consiliului din 26 mai 2015 cu privire la „Un nou parteneriat mondial pentru eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă după 2015”](#), și, între altele, punctele (32) și (33)], cum și unde ar trebui să își folosească UE asistența oficială pentru dezvoltare în mod strategic astfel încât să îi maximizeze impactul?

5.3 Cum poate UE sprijini mai bine țările partenere în mobilizarea propriilor resurse pentru eradicarea sărăciei și dezvoltare durabilă?

5.4 Având în vedere importanța țărilor cu venituri medii pentru punerea în aplicare a Agendei 2030, ce formă ar putea lua parteneriatele diferențiate?

5.5 Având în vedere experiența de până în prezent în ceea ce privește luarea în considerare a obiectivelor cooperării pentru dezvoltare la punerea în aplicare a politicilor UE care ar putea, potențial, să afecteze țările în curs de dezvoltare (de exemplu, [Coerența politicilor în serviciul dezvoltării: Raportul UE pe anul 2015](#)), cum ar trebui să își intensifice UE eforturile în vederea realizării coerenței politicilor în serviciul dezvoltării ca o contribuție esențială la efortul colectiv în direcția unei coerențe mai ample a politicilor pentru o dezvoltare durabilă? Ce putem face pentru a asigura că politicile în țările în curs de dezvoltare și la nivel internațional contribuie în mod coerent la prioritățile în materie de dezvoltare durabilă?

(6) Actorii: cum putem colabora pentru a ne atinge obiectivele

Un element important al noii agende este acela că guvernele din toate țările, atât dezvoltate, cât și în curs de dezvoltare, vor trebui să colaboreze cu o gamă largă de părți interesate (inclusiv sectorul privat, societatea civilă și instituțiile de cercetare) pentru a îmbunătăți transparența și caracterul favorabil incluziunii al procesului de luare a deciziilor, planificarea, monitorizarea și furnizarea de servicii, precum și pentru a asigura sinergia și complementaritatea.

UE trebuie să continue să lucreze în colaborare cu alți actori și să contribuie la o abordare coordonată. Agenda de acțiune de la Addis Abeba acordă un loc central planurilor naționale de punere în aplicare (inclusiv finanțarea asociată și cadrele de politică). Pentru a maximiza impactul, politica de dezvoltare a UE ar trebui să se bazeze pe o inițiativă cuprinzătoare și strategică pentru fiecare țară, care să răspundă, de asemenea, contextului specific al fiecărei țări.

Țările partenere în punerea în aplicare a Agendei 2030 vor modela angajamentul nostru global și cooperarea pentru dezvoltare, iar dialogul cu acestea va da formă sprijinului nostru pentru eforturile lor naționale. De asemenea, UE ar trebui să ajute țările partenere să instituie cadrele corespunzătoare de politici necesare pentru eradicarea sărăciei, pentru a aborda provocările în materie de dezvoltare durabilă și pentru a consolida coerența politicilor.

Este nevoie de un accent reînnoit pe calitatea cooperării pentru dezvoltare, inclusiv angajamentele existente cu privire la eficacitatea ajutorului și a dezvoltării, asumate la Paris, Accra și Busan*, și prin intermediul colaborării în cadrul [parteneriatului mondial pentru o cooperare eficace în scopul dezvoltării](#).

O versiune actualizată a politicii de dezvoltare a UE trebuie, de asemenea, să ofere o viziune comună care orientează acțiunea UE și a statelor membre în domeniul cooperării pentru dezvoltare, să înainteze propuneri privind modalitățile de consolidare în continuare a coordonării, a complementarității și a coerenței dintre UE și statele membre. Consolidarea [programării comune](#) va fi o parte importantă a acestui proces. Îmbunătățirea diviziunii muncii între UE și statele sale membre pentru a reduce fragmentarea ajutorului va contribui, de asemenea, la îmbunătățirea eficacității dezvoltării.

* A se vedea [Declarația de la Paris privind eficacitatea ajutorului și Agenda pentru acțiune de la Accra](#), precum și [Parteneriatul de la Busan privind eficacitatea cooperării pentru dezvoltare](#)

6.1 Cum ar trebui UE să își consolideze parteneriatele cu societatea civilă, fundațiile, comunitatea de afaceri, parlamentele, autoritățile locale și cu mediul academic pentru a sprijini punerea în aplicare a Agendei 2030 (inclusiv punerea în aplicare în mod integral a Agendei de acțiune de la Addis Abeba) și a Acordului de la Paris privind schimbările climatice?

6.2 Cum poate UE să promoveze investițiile sectorului privat pentru dezvoltarea durabilă?

6.3 Cum poate UE să își consolideze relațiile privind dezvoltarea durabilă cu alte țări, instituții financiare internaționale, bănci multilaterale de dezvoltare, donatorii emergenți și sistemul ONU?

6.4 Cum poate UE sprijini cel mai bine țările partenere în elaborarea unor planuri naționale cuprinzătoare și favorabile incluziunii pentru punerea în aplicare a Agendei 2030?

Participarea la elaborarea cadrelor naționale de dezvoltare reprezintă o serie de provocări pentru sindicatele din Republica Moldova și anume: Capacități interne limitate: sindicatele au o capacitate limitată de a participa în mod eficient în aceste procese naționale. Această fapt ține de nivelul de expertiză politică necesară în cadrul sindicatului pentru a contribui în mod semnificativ la dezbaterile politice; sau lipsa capacității instituționale de a urma procese complexe, pe termen lung; sau pur și simplu o lipsă de resurse financiare pentru realizarea campaniilor sau programelor educaționale legate de ODD.

Resurse limitate: angajarea în politicile naționale de dezvoltare ar putea însemna orientarea resurselor umane și financiare limitate departe de alte sarcini de bază.

Susținerea tehnică și financiară acordată de UE ar veni să consolideze capacitățile sindicatelor care prin politicile sale (inclusiv și a altor actori ai societății civile, care nu au suficiente capacități la momentul actual de a implementa Obiectivele de Dezvoltare Durabilă) ar beneficia de următoarele oportunități:

- angajarea guvernului în determinarea politicilor naționale;
- influențarea politicilor socio-economice naționale;
- pledarea pentru poziții de politică sindicală tradiționale, cum ar fi libertatea de asociere și de negociere colectivă, ocuparea deplină, o protecție socială pentru toți, salarii decente, condiții bune de muncă, securitatea venitului pentru cei săraci etc.
- instituționalizarea dialogul social privind politicile socio-economice naționale
- asigurarea că planurile naționale ce țin de ODD abordează în mod adecvat interesele tuturor lucrătorilor – de la profesori la lucrătorii din domeniul sănătății, lucrători din mediul rural și a celor ce activează în condiții informale
- abordarea inegalităților și sărăciei prin salariu, protecție socială și fiscală etc.

Prin urmare, cu cât reprezentanții societății civile au mai multe capacități, cu atât șansa de a realiza ODD-urile crește.

6.5 Care sunt cele mai bune modalități de a consolida și de a îmbunătăți coerența, complementaritatea și coordonarea dintre UE și statele membre în eforturile de sprijinire a țărilor partenere pentru a realiza eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă?

Cele mai bune modalități sunt:

Implicarea tuturor actorilor societății în următoarele procese:

informare, consultare, implementare, monitorizare, evaluare și follow-up.

Relevant, de asemenea este și faptul ca UE, în ciuda obstacolelor, care cu certitudine nu vor întârzia să apară în procesul de implementare a Agendei 2030, să nu renunțe la interesul de a susține statele care din varii motive nu vor depune eforturi consolidate în vederea realizării incluzive a ODD-urilor.

"A nu lăsa pe nimeni deoparte" trebuie să fie motto-ul Agendei Europa 2030.

6.6 Cum poate cooperarea pentru dezvoltare a UE să devină cât mai eficientă posibil și cum s-ar putea conlucra cu toți partenerii pentru a realiza acest lucru?

6.7 Ce alte progrese s-ar putea realiza în ceea ce privește programarea comună a UE și cum ar putea fi corelată această experiență cu alte acțiuni integrate ale UE de sprijinire a eforturilor țărilor în ceea ce privește punerea în aplicare a Agendei 2030?

(7) Monitorizarea progreselor înregistrate

UE va trebui să contribuie la procesul global de monitorizare și de revizuire a Agendei 2030.

Monitorizarea progreselor într-o manieră sistematică și transparentă este esențială pentru realizarea obiectivelor Agendei 2030. UE contribuie în mod activ la instituirea unui sistem de monitorizare a obiectivelor de dezvoltare durabilă la nivel mondial, regional și național. Demonstrarea rezultatelor și a impactului eforturilor sale și promovarea transparenței sunt priorități importante pentru politica de dezvoltare a UE, ca parte a unui demers mai amplu de consolidare a responsabilității, monitorizării și evaluării la toate nivelurile.

7.1 Cum poate UE să își consolideze utilizarea propriilor constatări și analize, inclusiv în domeniul dezvoltării, pentru a-și fundamenta evaluarea sa periodică a obiectivelor de dezvoltare durabilă pentru ONU?

7.2 Cum poate UE să contribuie pentru a se asigura responsabilizarea tuturor actorilor implicați în punerea în aplicare a Agendei 2030, inclusiv a sectorului privat? Cum poate UE să încurajeze o abordare puternică și solidă a monitorizării și revizuirii Agendei 2030 de către toți actorii?

Cea mai eficientă metodă de responsabilizare a actorilor implicați ar fi implicarea acestora în toate etapele de realizare a Agendei prin: raportare, promovarea intensă și puternică a manifestării transparenței decizionale de către actori, activități de follow-up coerente pentru a conferi durabilitate activităților transpuse în practică.

7.3 Cum ar trebui să răspundă politica de cooperare pentru dezvoltare a UE la evaluările periodice ale progreselor înregistrate de țările partenere în ceea ce privește obiectivele Agendei 2030?

Contact

EuropeAid-CONSENSUS-CONSULTATION@ec.europa.eu
